

ber 1964. Under begrebet „offentlig vej“ hører i vejbestyrelsesloven veje, gader (herunder fortove, cykelstier og holdebaner) pladser (herunder torve, parkeringspladser og rasteplasser) og broer (herunder viadukter over jernbaner). Til vejenes areal henhører også eksempelvis rabatter, grøfter, ramper, vejskrånninger, arealer udlagt til beplantning og snevolde. Lovens bestemmelser vedrørende offentlige veje og stier forudsættes — som vejbestyrelseslovens regler — at kunne finde analog anvendelse på vejstrækninger, der anlægges af det offentlige med henblik på senere optagelse i vejregistret eller stiftotegnelse, men som tages i brug forinden dette tidspunkt.

Definitionen af private fællesveje og stier er udformet i overensstemmelse med vejlovsudvalgets udkast til lov om private fællesveje, § 1, jfr. betænkning om private fællesveje og vejbidrag (betænkning nr. 367 af 1964, bilag 1).

Med hensyn til de såkaldte almene veje, d. v. s. veje, der ikke er optaget som offentlige veje, men hvortil almenheden har en færdselsret, der ikke hviler på vedtægt eller deklaration, forudsættes det, at lovforslagets regler om private fællesveje (kap. 3 og 4) med de fornødne lempelser finder anvendelse på sådanne veje.

Kapitel 2. Offentlige veje og stier.

Til § 2.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsernes pligt til at sørge for snerydning på offentlige veje og stier. For så vidt angår købstadkommunerne bestemmer den nugældende snekastningslov i § 1, stk. 4, at disse skal sørge for snekastningen på de inden for købstadens grænser værende landevejstrækninger, landevejsgader og biveje. Udtrykket biveje i snekastningsloven antages dog alene at referere sig til veje uden for den egentlige købstads grænser (købstadens markjorder), idet veje på købstadgrunden ikke før vejbestyrelsesloven blev optaget på bivejsreglementet. Lovforslagets bestemmelse, der omfatter alle offentlige veje inden for købstadkommunens område, betegner derfor på dette punkt en udvidelse af den nugældende bestemmelse i snekastningsloven. Reelt er der ikke tale om nogen væsentlig udvidelse af købstædernes forpligtelser, idet det er forudsat i politivedtægterne, at kommunen varetager snerydningen i det omfang, den ikke kan pålægges grundejerne.

Der er som hidtil — jfr. snekastningslovens § 2, stk. 3, og § 14, stk. 1 — adgang for vejbestyrelsen til at pålægge ejerne af de til en offentlig vej eller

sti grænsende ejendomme en vis snerydningsforpligtelse, jfr. § 5.

I henhold til *stk. 2* overlades det til vejbestyrelsen at bestemme snerydningens omfang — herunder, hvorvidt hele vejens areal eller kun en del af dette skal ryddes for sne — og rækkefølge. Endvidere foreskrives en forhåndsforhandling mellem vejbestyrelse og politi om de nærmere retningslinjer for rydningen. Fastsættelse af almindelige retningslinjer udelukker selsagt ikke, at forhandling med politiet om rydningens gennemførelse også kan blive nødvendig i en akut opstået situation.

I *stk. 3* foreslås det, at vejbestyrelsen efter forhandling med politiet kan bestemme, at enkelte vejstrækninger kan undtages fra snerydningsforpligtelsen. Der er herved tænkt på vejstrækninger, der er uden væsentlig betydning for den offentlige trafik. Bestemmelsen svarer i princip til snekastningslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., for så vidt angår sognekommunale biveje.

Man har fundet det naturligt at foreskrive forudgående forhandling med politiet om en række af de foranstaltninger, der omhandles i lovforslaget. Såfremt vejbestyrelsen ikke kan nå til enighed med politiet, forudsættes det, at vejbestyrelsen træffer afgørelsen, der herefter af politiet vil kunne påklages efter reglen i forslaget § 18.

Bestemmelserne i *stk. 4-6* svarer til tilsvarende bestemmelser i §§ 17 og 18 i snekastningsloven, idet dog fastsættelse af eventuel erstatning for tab og ulemper, der påføres arealernes ejere eller brugere ved foranstaltningerne efter *stk. 4* og *5* er foreslået henlagt til vejbestyrelseslovens taksationsmyndigheder.

Man har ikke fundet det nødvendigt i forslaget at optage en hjemmel til ekspropriation med henblik på opstilling af faste sneskærme, anlæg af snebælter, snevolde, beplantning o. lign., svarende til bestemmelsen i snekastningslovens § 18, stk. 2, da den almindelige ekspropriationsbestemmelse i vejbestyrelseslovens § 23 må skønnes at afgive fornøden hjemmel til foretagelse af foranstaltninger af denne art.

Til § 3.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsernes pligt til at træffe foranstaltninger mod glat føre på offentlige veje og stier.

Reglen er formelt en nydannelse, udformet parallelt med den tilsvarende bestemmelse i § 2, stk. 1, med hensyn til snerydning, jfr. de almindelige bemærkninger. I *stk. 2* foreslås vejbestyrelsernes principielle forpligtelse modificeret i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i vejbestyrel-